

Αρχική σελίδα>Νομοθεσία και νομολογία>Εθνική νομοθεσία

Nationell lagstiftning

Γερμανία

Förbundsrepubliken Tyskland är en demokratisk, federal och social konstitutionell stat. Förutom de grundläggande rättigheterna utgör principerna om en demokratisk, federal och social konstitutionell stat den okränkbara kärnan i Tysklands författning. Förbunds författningsdomstolen övervakar att författningen följs.

Rättskällor

Grundlagen (*Grundgesetz*) är den tyska författningen, som Förbundsrepubliken Tysklands rättssystem och värderingar bygger på. I författningen fastställs särskilt följande:

De grundläggande rättigheterna som de högsta vägledande principerna.

Den grundläggande strukturen och principerna för staten och statens högsta styrande organ.

Principerna för hur valet till förbundsdagen (Bundestag, det tyska parlamentets andra kammare) ska genomföras.

Status och rättigheter för de fritt valda ledamöterna i förbundsdagen.

Bestämmelser om förbundsdagens organisation och arbetsordning.

Ansvar och organisation för förbundsrådet (det tyska parlamentets överhus [Bundesrat] genom vilket delstaterna [Länder] deltar i lagstiftningsprocessen på federal nivå).

Fördelningen av lagstiftnings- och förvaltningsbefogenheter mellan federationen och delstaterna.

De grundläggande principer som ligger till grund för domstolarnas organisation.

Typer av rättsliga instrument – beskrivning

De viktigaste **skriftliga källorna** i den tyska inhemska rätten är grundlagen, **lagstiftning**, **förordningar** och **föreskrifter**.

Lagstiftning

Lagstiftning i materiell bemärkelse är abstrakt och allmän med extern verkan, medan lagstiftning i formell bemärkelse är en rättsakt som har antagits av de behöriga lagstiftande organen i enlighet med det konstitutionella förfarandet.

Tyskland är en **förbundsrepublik som består av 16 delstater – som kallas "Länder" på tyska**. Därför finns **förbundslagar**, som gäller i hela Tyskland, och **delstatslagar**, som endast gäller i respektive delstat. Varje delstat har sin egen författning och har inom ramen för de befogenheter som fastställs av grundlagen även rätt att anta lagstiftning, förordningar och föreskrifter.

Förbundsrepublikens och delstaternas **lagstiftande befogenheter** regleras i detalj i grundlagen. Lagstiftningskompetensen ligger hos delstaterna i den mån den inte har överförts till den federala nivån enligt grundlagen. De viktigaste lagstiftande befogenheterna anges i artiklarna 71–74 i grundlagen. Ytterligare lagstiftande befogenheter anges på olika ställen i grundlagen.

Förbundsrepublikens exklusiva lagstiftande makt

På de områden där förbundsrepubliken har exklusiv lagstiftande makt har delstaterna endast befogenhet att anta lagstiftning när de uttryckligen har rätt till detta enligt en förbundslag (artikel 71 i grundlagen).

Enligt artikel 73 i grundlagen har förbundsrepubliken exklusiv lagstiftande makt inom (bland annat) följande områden: alla utrikespolitiska frågor, försvar (inklusive skydd av civilbefolkningen), medborgarskap, rörelsefrihet, pass, uppehållstillstånd och identitetskort, invandring, utvandring och utlämning, valuta- och penningfrågor, det gemensamma tull- och handelsområdet, lufttransport, polissamarbete mellan förbundsrepubliken och delstaterna i brottmål samt lagstiftning om vapen och sprängämnen.

Konkurrerande lagstiftande befogenheter

På områden med konkurrerande lagstiftning (dvs. lagstiftning på förbunds nivå och på delstatsnivå) har delstaterna rätt att anta lagstiftning om förbundsrepubliken inte utövar sina lagstiftande befogenheter på samma område (artikel 72 i grundlagen). Bland de rättsliga områden som omfattas av bestämmelserna om konkurrerande lagstiftning finns bl.a. civilrätt, straffrätt och trafiklagstiftning, föreningsfrihet, lagar om utlännings uppehållstillstånd och uppehållsrätt, ekonomiska frågor, arbetslagstiftning, socialförsäkringslagstiftning och även vissa aspekter av konsumentskyddet. I vissa av de frågor som enligt artikel 74 i grundlagen hör till den konkurrerande lagstiftningen har förbundsrepubliken endast rätt att anta lagstiftning i de fall där frågor som t.ex. livsvärddiga levnadsvillkor i hela Tyskland eller upprätthållandet av den ekonomiska enheten kräver förbundslagstiftning i det nationella intresset.

Lagstadgad instrument

Det lagstadgade instrumentet är en förordning av abstrakt, allmän tillämpning med extern verkan som antas av den verkställande makten på grundval av lämplig lagstadgad auktorisation.

Föreskrifter

En föreskrift är en abstrakt, allmän tillämpning som kan antas av en offentligrättslig juridisk person inom ramen för dess rättsliga självständighet och som omfattar personer som tillhör eller omfattas av den juridiska personens regler.

Vilken ställning har sedvanerätt och rättspraxis?

Utöver de skriftliga rättskällorna finns det **oskrivna rättskällor**, bl.a. de allmänna principerna i internationell rätt och sedvanerätt. Rättspraxis är i princip inte en rättskälla, även om den i praktiken spelar en viktig roll. Vissa beslut från förbunds författningsdomstolen (*Bundesverfassungsgericht*) har i sig laga kraft.

Internationella rättskällor och EU-rätten

Enligt artikel 25 i grundlagen ges de allmänna bestämmelserna i internationell rätt en särskild roll inom den nationella hierarkin av normer: I enlighet med artikel 25 första meningen i grundlagen är de en integrerad del av federal rätt, medan det i artikel 25 andra meningen föreskrivs att de har företräde framför lagstiftning. De allmänna bestämmelserna i internationell rätt ligger därför mellan författningen och lagstiftningen i den nationella hierarkin av normer. I enlighet med artikel 59.2 1 i grundlagen måste internationella fördrag som rör frågor som omfattas av federal lagstiftning godkännas av de behöriga organen i form av en federal lag för att kunna tillämpas inom landet. Inom den nationella hierarkin av normer rangordnas de därför endast på samma nivå som en federal lag.

EU-rätten

Särskilda konstitutionella bestämmelser gäller för Tysklands deltagande i EU (artikel 23 i grundlagen) och för andra situationer där suveräna befogenheter överförs till internationella organisationer (artikel 24 i grundlagen) genom ingående av internationella fördrag.

Enligt de villkor som fastställs i artikel 23 i grundlagen ska EU:s primärlagstiftning tillämpas inom Tyskland i enlighet med den nödvändiga rättsakten för detta syfte (vilket också kräver samtycke från förbundsrådet). I princip gäller direkt tillämplig sekundärlagstiftning (t.ex. förordningar) direkt i Tyskland på grundval av dess status. Sekundärlagstiftning som måste införlivas genom nationell lagstiftning (t.ex. direktiv) blir i princip endast tillämplig i Tyskland när den nationella införlivandelagstiftningen antas. I enlighet med rättspraxis från Europeiska unionens domstol har EU-rätten vid konflikter med nationell rätt i princip företräde i fråga om tillämpning, och den nationella lagstiftningen måste tolkas på ett sätt som är förenligt med EU-rätten och minskar sådana konflikter, i den mån den nationella lagstiftningen i fråga medger tolkningsutrymme.

De viktigaste författningarna

Konstitutionell rätt

Förbundsrepubliken Tysklands grundlag (*Grundgesetz*, GG) – engelsk översättning

Lag om den federala författningsdomstolen (*Gesetz über das Bundesverfassungsgericht*, BVerfGG) – engelsk översättning

Civilrätt

Civillagen (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB) – engelsk översättning

Civilprocesslagen (*Zivilprozessordnung*, ZPO) – engelsk översättning

Handelsrätt

Handelslagen (*Handelsgesetzbuch*, HGB) – engelsk översättning

Aktiebolagslagen (*Aktengesetz*, AktG) – engelsk översättning

Lag om aktiebolag med begränsad ansvarighet (*Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung*, GmbHG) – engelsk översättning

Förvaltningsrätt

Lag om rättegångsregler för förvaltningsdomstolen (*Verwaltungsgerichtsordnung*, VwGO) – engelsk översättning

Lag om administrativa förfaranden (*Verwaltungsverfahrensgesetz*, VwVfG)

Straffrätt

Strafflagen (*Strafgesetzbuch*, StGB) – engelsk översättning

Straffprocesslagen (*Strafprozeßordnung*, StPO) – engelsk översättning

Rättsreglernas hierarki

Högst upp i rättsreglernas hierarki finns **grundlagen**. Den har företräde framför alla inhemska lagar och utgör **författningen**, grunden för hela det tyska rättssystemet. Alla lagar som antas i Tyskland måste vara förenliga med grundlagen, både till form och till innehåll. Därför anges det i artikel 20.3 i grundlagen att lagstiftningen styrs av den konstitutionella ordningen och att den verkställande och dömande makten styrs av lag och rätt. Vid utövandet av den lagstiftande, verkställande och dömande makten är man dessutom bunden av de grundläggande rättigheter som fastställs i artiklarna 1–19 i grundlagen, som är direkt tillämplig rätt (artikel 1.3). Grundlagens företräde säkerställs i slutändan av förbunds författningsdomstolen. Det är endast förbunds författningsdomstolen som kan ogiltigförklara en rättsakt som antagits av förbundsdagen, om domstolen anser att rättsakten strider mot författningen. I artikel 79.2 fastställs att en ändring av grundlagen kräver två tredjedelars majoritet av förbunds dagens ledamöter och två tredjedelar av rösterna i förbundsrådet, som är det organ där delstaterna deltar i antagandet av lagstiftning, i förbundsrepublikens förvaltning samt i EU-frågor. Vissa **centrala delar av grundlagen** – t.ex. Tysklands uppdelning i delstater, att delstaterna, i princip, deltar i lagstiftningsprocessen och de principer som fastställs i artiklarna 1 och 20 – **får överhuvudtaget inte ändras**. (Artikel 79.3, den så kallade **evighetsklausulen**, som garanterar att grundläggande konstitutionella beslut som fastställs i grundlagen kommer att behållas.)

Folkrättens allmänna bestämmelser är underställda författningen, men har företräde framför förbundsrepublikens och delstaternas lagar. Dessa allmänna bestämmelser inbegriper internationell sedvanerätt och de allmänna principerna i internationell lag, men inte internationell fördragsrätt. I grundlagen anges uttryckligen att dessa allmänna folkrättsliga bestämmelser är en integrerad del av förbundslagstiftningen, att de har företräde framför förbundslagarna och att de direkt skapar rättigheter och skyldigheter för invånarna i förbundsrepublikens territoriet (artikel 25). De allmänna bestämmelser i folkrätten som har rättsverkan för den enskilda individen (dvs. bestämmelser för att skydda den enskilde) innefattar i synnerhet garantier för lämpligt rättsskydd för utlänningar eller "specialitetsprincipen", som innebär att straffrättsliga förfaranden är underställda villkoren för godkännande av utlänning i den stat som begär utlänningen.

Vanlig **lagstiftning** är underställd författningen. Lagarna antas **av förbundsdagen tillsammans med förbundsrådet**. Lagförslag kan läggas fram i förbundsdagen av förbundsregeringen, förbundsrådet eller av ledamöter i förbundsdagen (av en parlamentsgrupp eller minst 5 % av ledamöterna). I grundlagen anges de fall där förbunds dagens slutliga antagande av en lag kräver förbundsrådets samtycke (enligt statistik som **förbundsrådet** har publicerat på sin webbplats antas cirka 38 % av alla lagar på det sättet). När det gäller de övriga lagar som antas av förbundsdagen har förbundsrådet endast rätt att invända mot ett lagförslag som antagits av förbundsdagen, som i sin tur kan avvisa förbundsrådets invändning. När förbundsdagen och förbundsrådet inte lyckats enas kan ett gemensamt utskott sammankallas för att samråda om lagar (medlingsutskottet). Medlingsutskottet består av lika många ledamöter från förbundsdagen och förbundsrådet (för närvarande 16 ledamöter vardera). Utskottets roll är att komma med förslag som ledamöterna kan enas om, men den kan inte fatta beslut på förbunds dagens och förbundsrådets vägnar.

Förordningar (*Rechtsverordnung*) är underordnade lagstiftningen och kan utfärdas av förbundsregeringen, en förbundsminister eller delstatsregeringarna.

Föreskrifter (*Satzung*) är i sin tur underställda förordningar och kan utfärdas av ett organ som lyder under offentlig rätt (t.ex. en kommun).

Lagstiftningsprocess

I Tysklands sköts stiftandet av **lagar** av förbunds dagens två kamrar. **Förbundsdagen** är därför det viktigaste lagstiftande organet. Förbundsdagen **beslutar** om alla lagar som faller inom **förbundsrepublikens** behörighet. Detta sker i en lagstiftningsprocess där även förbundsrådet deltar.

Delstaterna ges stora statliga befogenheter enligt Tysklands federala system, och därför deltar **förbundsrådet** även i **antagandet av lagstiftning**. Alla rättsakter läggs fram för förbundsrådet för omröstning, och när det gäller lagstiftning som kräver dess godkännande kan det till och med leda till att vissa utkast till rättsakter förkastas.

Lagstiftningsinitiativ

De flesta utkast till rättsakter och förslag utarbetas av **förbundsregeringen**. Regeringen är det centrala verkställande organet och har därför störst erfarenhet av tillämpningen av lagstiftningen. Den har också direkt insyn i var nya lagar behövs i praktiken.

Inte bara förbundsregeringen utan även **förbundsrådet** har dock rätt att ta initiativ till lagförslag.

Förbunds dagens ledamöter och parlamentariska grupper har också rätt att lägga fram förslag till ny eller ändrad lagstiftning i förbundsdagen.

Förbundsdagen debatterar och röstar om dem enligt ett noggrant reglerat förfarande.

Förslag framlagda av förbundsregeringen och förbundsrådet

Om **förbundsregeringen** vill föreslå eller ändra en lag måste förbundskanslern först lägga fram lagförslaget för **förbundsrådet**.

I regel har förbundsrådet sedan sex veckor på sig att **ytra sig över lagförslaget**. Regeringen kan i sin tur svara med skriftliga motargument.

Förbundskanslern skickar sedan lagförslaget till förbundsdagen med förbundsrådets kommentarer. Ett **undantag** från det här förfarandet är **budgetförslag**, som översänds samtidigt till förbundsrådet och förbundsdagen.

Ett liknande förfarande tillämpas när lagstiftningsinitiativ läggs fram av förbundsrådet. När en majoritet av förbundsrådets ledamöter har röstat för ett lagförslag skickas det till förbundsregeringen som yttrar sig om det, vanligen inom sex veckor, och sedan skickas det vidare till förbundsdagen.

Lagförslag kan också läggas fram av förbundsdagens ledamöter.

Lagförslag kan också läggas fram av förbundsdagens ledamöter. I så fall måste lagförslaget ha stöd av antingen **minst en av parlamentsgrupperna eller minst 5 % av förbundsdagens ledamöter.**

Lagförslag som läggs fram på det här sättet måste inte först läggas fram för förbundsrådet. Därför ser regeringen ibland till att särskilt **brådskande lagförslag** läggs fram av förbundsdagens styrande parlamentsgrupper.

Överläggningar om utkast till rättsakt och antagande av lagstiftning

Distribution av diskussionsunderlag

Innan ett lagförslag kan diskuteras i förbundsdagen måste det först hänskjutas till förbundsdagens talman, och därefter registreras av den administrativa avdelningen.

Därefter skickas lagförslaget ut till alla ledamöter av förbundsdagen och förbundsrådet och till förbundsministerierna, antingen i pappersform eller i elektronisk form (vilket är vanligare).

Så snart lagförslaget har förts upp på **föredragningslistan för plenarsammanträdet** är det första skedet i parlamentets antagande klart. Lagförslaget kan då **officiellt läggas fram** i förbundsdagens offentliga forum.

Tre behandlingar i plenum

I regel **diskuteras lagförslag tre gånger** i förbundsdagens plenum. Dessa debatter kallas **behandlingar**.

Under första behandlingen hålls en debatt endast om presidiet (ett verkställande organ i förbundsdagen) har enats om det, eller om någon av parlamentsgrupperna begär det. Detta sker oftast när lagförslag är särskilt kontroversiella eller är av särskilt intresse för allmänheten.

Det främsta målet med första behandlingen är att **utse ett eller flera utskott** som ska behandla lagförslaget och förbereda det för andra behandlingen. Detta görs på grundval av rekommendationer från presidiet.

Om flera utskott utses ges ett av utskotten huvudansvaret för överläggningarna om förslaget och ansvarar för lagförslagets antagande i parlamentet. De övriga utskotten ombeds att yttra sig.

Lagstiftningsarbete i utskotten

Det **detaljerade lagstiftningsarbetet** sker i de ständiga utskotten, som är sammansatta av ledamöter från alla parlamentsgrupper. Utskottsledamöterna sätter sig in i materialet och diskuterar det under sina sammanträden. De kan också bjuda in sakkunniga och företrädare för intressegrupper till offentliga utfrågningar.

Parallellt med utskottens arbete bildar **parlamentsgrupperna** arbetsgrupper som granskar förslagen och enas om en ståndpunkt.

Det är inte ovanligt att parlamentsgrupperna i utskotten hittar gemensamma ståndpunkter. De flesta lagförslag behandlas i större eller mindre utsträckning genom samarbete mellan de parlamentsgrupper som hör till det regerande partiet och de som sitter i opposition.

När överläggningarna har slutförts lägger det **huvudansvariga utskottet fram ett betänkande för plenum** om resultatet av överläggningarna. Det **beslut som utskottet rekommenderar** ligger till grund för andra behandlingen, som nu inleds i plenum.

Debatt under andra behandlingen

Före andra behandlingen får alla ledamöter den publicerade **rekommendationen till beslut** i en tryckt version. De är därför väl förberedda för debatten.

Parlamentsgrupperna samordnar även sina ståndpunkter än en gång vid interna sammanträden inför debatten, för att visa upp en enad front vid den offentliga andra behandlingen.

Efter den allmänna debatten kan alla bestämmelser i lagförslaget övervägas separat. I regel går dock plenum direkt till omröstning om hela lagförslaget.

Alla ledamöter i förbundsdagen kan lägga fram **ändringsförslag**, som sedan behandlas i plenum. Om plenum antar ändringsförslag måste den nya versionen av lagförslaget först tryckas och delas ut. Detta förfarande kan dock förkortas om två tredjedelar av de närvarande ledamöterna samtycker till det. I så fall kan tredje behandlingen inledas direkt.

Omröstning under tredje behandlingen

Ytterligare en debatt kan hållas under tredje behandlingen om minst en parlamentsgrupp eller minst 5 % av förbundsdagens ledamöter begär det.

I det här skedet kan enskilda ledamöter inte längre lägga fram ändringsförslag, det kan bara göras av minst en parlamentsgrupp eller minst 5 % av förbundsdagens ledamöter. Ändringsförslagen får dessutom endast avse de ändringsförslag som antogs under andra behandlingen.

Den **slutliga omröstningen** hålls i **slutet av tredje behandlingen**. När förbundsdagens talman frågar hur många som röstar för, emot eller som vill lägga ned sina röster svarar ledamöterna genom att resa sig från sina platser.

Först när ett lagförslag har fått den majoritet som krävs i förbundsdagen **skickas det till förbundsrådet som en rättsakt**.

Förbundsrådets samtycke

Genom **förbundsrådet** deltar **delstaterna** i utarbetandet av alla lagförslag. Förbundsrådets **rätt att delta** i lagstiftningsprocessen är noggrant fastställd.

Förbundsrådet får inte lägga fram ändringsförslag till ett lagförslag som har antagits av förbundsdagen. Men om det inte samtycker till ett förslag kan det begära att **medlingsutskottet** (*Vermittlungsausschuss*) sammankallas. Medlingsutskottet är sammansatt av ett lika stort antal ledamöter från förbundsdagen och förbundsrådet.

För vissa utkast till rättsakter, kallade **"lagar som kräver samtycke"** (*Zustimmungsgesetze*), är förbundsrådets samtycke ett obligatoriskt krav. Det rör sig till exempel om handlingar som ålägger delstaterna att betala ut förmåner till medborgarna eller som påverkar delstaternas administrativa befogenheter.

När det gäller **lagförslag som förbundsrådet kan göra invändningar mot** har förbundsdagen befogenhet att sätta en lag i kraft även om medlingsutskottet inte har lyckats enas. Detta kräver dock en ytterligare omröstning i förbundsdagen, där förbundsdagen godkänner lagen med absolut majoritet.

Du hittar mer information på webbplatserna för [förbundsdagen](#) och [förbundsätten](#).

Promulgation, offentliggörande och ikraftträdande

När ett lagförslag har godkänts av förbundsdagen och förbundsrådet måste det genomgå ett antal ytterligare stadier innan det kan träda i kraft.

En antagen rättsakt trycks först och skickas sedan till förbundskanslern och den behöriga fackministern, som kontrasignerar den.

Förbundspresidenten får sedan rättsakten för slutligt undertecknande. Han eller hon kontrollerar först att akten har antagits i enlighet med författningen och att den inte strider mot grundlagen. När detta har gjorts undertecknar förbundspresidenten akten och begär att den ska offentliggöras i Tysklands officiella kungörelseorgan (*Bundesgesetzblatt*).

Härigenom kungörs lagen. Om inget särskilt datum nämns i lagen träder den i kraft den fjortonde dagen efter offentliggörandet i Tysklands officiella kungörelseorgan.

Sätt att lösa konflikter mellan olika rättskällor

Grundlagen reglerar också konflikter mellan förbundslagar och delstatslagar. Den grundläggande regeln anges i artikel 31 i grundlagen: "Förbundslagar har företräde framför delstatslagar". Den principen gäller oavsett hierarkin för de lagar som strider mot varandra. En förbundslag har t.ex. företräde framför en delstats författning.

I annat fall kan konflikter lösas på grundval av den hierarkiska statusen för motstridiga rättsregler. När det gäller rättsregler som formellt har samma status i hierarkin får särdragen (*lex specialis*) eller ordningsföljden för deras antagande (*lex posterior*) beaktas.

Rättsdatabaser (med relevanta länkar)

Gesetze im Internet (onlinelagar)

Det federala justitieministeriet och det federala justitiedepartementet offentliggör nästan all gällande federal lag på nätet. Informationen finns tillgänglig utan kostnad, där du kan ta del av de senaste versionerna av lagar och förordningar. De uppdateras fortlöpande av förbundsjustitieämbetets dokumentationskontor.

Lagar som offentliggörs på tyska kan användas fritt i alla angivna format. De rättsliga texter som kan nås online är inte de officiella versionerna. Dessa finns endast i pappersutgåvan av den federala författningssamlingen.

Är tillgången kostnadsfri?

Ja.

På vilka språk är databasen tillgänglig

Lagar finns tillgängliga på tyska. [Engelska översättningar](#) finns ofta tillgängliga.

Tillgängliga sökkriterier

1. Titelsökning

Sökningar kan göras efter orden i den långa eller korta titeln, och efter de officiella förkortningarna i alla tillgängliga lagar. Två olika kommandon kan användas:

Kommandot AND:

En sökning görs för dokument där alla angivna ord visas.

Kommandot OR:

En sökning görs för dokument där minst ett av de angivna orden visas.

2. Fulltextsökning

Man kan också göra en nyckelordssökning av alla tillgängliga lagtexter. Även här kan två olika kommandon kan användas:

Kommandot AND:

En sökning görs för dokument där alla angivna ord visas.

Kommandot OR:

En sökning görs för dokument där minst ett av de angivna orden visas.

Rechtsprechung im Internet (rättspraxis online)

Sedan 2010 har det federala justitieministeriet och den federala domstolen offentliggjort utvalda domar från den federala författningsdomstolen, de federala högsta domstolarna och den federala patentdomstolen online. Informationen finns tillgänglig utan kostnad. Domarna är anonymiserade och offentliggörs i princip i oförkortad form. Databasen uppdateras dagligen.

Avgöranden kan användas fritt i alla de format som tillhandahålls.

Är tillgången kostnadsfri?

Ja.

På vilka språk är databasen tillgänglig

Lagar finns tillgängliga på tyska.

Tillgängliga sökkriterier

1. "Enkel sökning"

Med standardsökningen ("enkel sökning") kan du utföra en fulltextsökning av alla avgöranden som publicerats av medborgarservice (*Bürgerservice*). Om möjligt tilldelas användarens poster till vissa metadata och stavningarna standardiseras. När sökningen har utförts visas söktermerna under sökformuläret tillsammans med antalet träffar. Det finns ett inmatningsfält där du kan ange nästan alla de specifika sökkriterier som kan användas i sökmotorer på internet. Möjliga träffar föreslås automatiskt i en lista när söktermen anges. När användaren har börjat ange ett sökkriterium visas text och andra söktermer i den automatiskt genererade förslagslistan och kan införas direkt i sökformuläret därifrån. Systemet känner också igen och påpekar inmatningsfel.

Snabbsökningsfunktionen tolkar posterna och erbjuder alternativa stavningar via förslagslistan (funktionen "menade du?").

Sökposter länkas med "AND" som standard utan att användaren behöver ange det. En genomgående sökning utförs automatiskt efter på varandra följande sökkriterier. Genom att ange kommandona "OR" eller "NOT" kan användaren ange om de sökta dokumenten bör inkluderas eller uteslutas.

Inmatningssekvensen för söktermerna behålls när söktermerna visas. Förhållandena OR eller NOT presenteras separat i listan över söktermer.

2. "Avancerad sökning"

Den avancerade sökfunktionen ger användaren möjlighet att relatera individuella sökkriterier till varandra i alla dokument på ett särskiljande sätt.

Utöver fulltextsökningen möjliggör den avancerade sökningen en metadatasökning baserad på följande sökkriterier:

Domstol

Rättsregel

Datum

Referensnummer/ECLI

Verwaltungsvorschriften im Internet (administrativa bestämmelser online)

Under det övergripande ansvaret hos förbundsministeriet för inrikes frågor tillhandahåller förbundsregeringen, i ett gemensamt projekt med juris GmbH, en omfattande onlinedatabas med aktuella administrativa föreskrifter som utfärdats av de högsta federala myndigheterna. Informationen finns tillgänglig utan kostnad. Databasen innehåller "levande dokument", dvs. myndigheterna uppdaterar fortlöpande de handlingar som görs tillgängliga. Nya administrativa föreskrifter och administrativa föreskrifter som håller på att revideras kan när som helst läggas till av juris GmbH.

Administrativa föreskrifter är inte lagar. De är abstrakta, allmänna föreskrifter inom den administrativa organisationen och utfärdas av högre administrativa organ eller överordnade till underordnade organ eller anställda i syfte att specificera den berörda förvaltningens organisation och åtgärder. Ytterligare uppgifter om enskilda administrativa bestämmelser finns vid behov på [webbplatsen](#) för det federala ministerium vars ansvarsområde omfattar ärendet i fråga.

Är tillgången kostnadsfri?

Ja.

På vilka språk är databasen tillgänglig

Administrativa föreskrifter finns tillgängliga på tyska.

Tillgängliga sökkriterier

1. Titelsökning

Sökningar kan göras efter orden i den långa eller korta titeln, och efter de officiella förkortningarna i alla tillgängliga administrativa föreskrifter. Två olika kommandon kan användas:

Kommandot AND:

En sökning görs för dokument där alla angivna ord visas.

Kommandot OR:

En sökning görs för dokument där minst ett av de angivna orden visas.

2. Fulltextsökning

Man kan också göra en nyckelordssökning av alla tillgängliga lagtexter. Även här kan två olika kommandon användas:

Kommandot AND:

En sökning görs för dokument där alla angivna ord visas.

Kommandot OR:

En sökning görs för dokument där minst ett av de angivna orden visas.

Justizportal des Bundes und der Länder (den federala och statliga rättsportalen)

Det federala justitieministeriet och delstaternas förvaltningar gör lagtexter tillgängliga online för den intresserade allmänheten. I vissa fall tas en avgift ut.

Sökkriterierna skiljer sig också i vissa avseenden.

Andra rättsliga databaser

***Bundesgesetzblatt* (Tysklands officiella kungörelseorgan)**

Det officiella kungörelseorganet offentliggörs i tryckt form och elektroniskt på <https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav>. Den tryckta versionen är bindande.

***Bundesanzeiger* (Det federala kungörelseorganet)**

Det federala kungörelseorganet offentliggörs elektroniskt på <https://www.bundesanzeiger.de/pub/de/amtlicher-teil>.

Den elektroniska versionen är bindande.

Dokumentations- und Informationssystem für Parlamentarische Vorgänge (dokumentations- och informationssystem för parlamentets verksamhet)

Senaste uppdatering: 05/05/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.